

I. DISPOSICIONS GENERALS

MINISTERI D'HISENDA I FUNCIÓ PÚBLICA

15841 *Reial decret 1073/2017, de 29 de desembre, pel qual es modifica el Reglament general de desplegament de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, en matèria de revisió en via administrativa, aprovat pel Reial decret 520/2005, de 13 de maig.*

Reial decret 1073/2017, de 29 de desembre, pel qual es modifica el Reglament general de desplegament de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, en matèria de revisió en via administrativa, aprovat pel Reial decret 520/2005, de 13 de maig.

L'aprovació de la Llei 7/2012, de 29 d'octubre, de modificació de la normativa tributària i pressupostària i d'adequació de la normativa financera per a la intensificació de les actuacions en la prevenció i lluita contra el frau, i la modificació consegüent de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, així com la Llei 34/2015, de 21 de setembre, de modificació parcial de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, han introduït modificacions legals importants en l'àmbit de la revisió en via administrativa orientades a diversos objectius com el reforçament de la seguretat jurídica, la reducció de la litigiositat o l'increment de l'eficàcia administrativa.

En aquest sentit, per aconseguir de manera plena els objectius perseguits per la norma legal anterior, es fa necessària, com a corol·lari lògic, l'aprovació d'una sèrie de modificacions des del punt de vista reglamentari.

Així mateix, la norma conté una sèrie de canvis que responen a qüestions purament tècniques.

Les modificacions principals són les següents:

Els procediments de revisió queden suspesos per la tramitació dels procediments amistosos que preveuen els convenis i tractats internacionals, i la norma preveu que l'autoritat espanyola competent ha de comunicar la circumstància esmentada a l'òrgan revisor.

En el procediment de revocació s'estableix que l'informe del servei jurídic ha de ser posterior a la proposta de resolució seguint la regla general dels procediments de revisió.

Les modificacions legals introduïdes en matèria de suspensió de sancions tributàries com a conseqüència de la seva impugnació pels responsables han comportat la necessitat d'adaptar en aquest sentit les disposicions reglamentàries en matèria de revisió, tenint en compte que la suspensió esmentada d'acord amb el que disposa l'article 174.5 en relació amb l'article 212.3 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, no s'ha d'estendre a les impugnacions que puguin efectuar els responsables de l'article 42.2 de la mateixa Llei, ateses les característiques específiques de la responsabilitat esmentada.

Igualment, com a conseqüència de la doctrina dels actes fermes, i atès que prèviament a les actuacions amb el responsable es podrien haver produït actuacions de recaptació amb altres obligats tributaris, s'estableix que la suspensió no ha d'afectar les actuacions de recaptació que s'hagin produït fins al moment en què s'acordi la suspensió de l'execució per la impugnació del responsable.

També es recull reglamentàriament en els supòsits d'obligacions connexes la previsió legal que exigeix que, en cas d'estimació d'un recurs o una reclamació contra una liquidació d'un deute que, al seu torn, ha determinat el reconeixement d'una devolució a favor de l'obligat tributari, la garantia aportada per suspendre la liquidació esmentada queda afectada al reintegrament de la devolució connexa corresponent.

Finalment, en matèria de garanties per a la suspensió en via revisora de l'acte impugnat, s'estableix que les garanties esmentades han de cobrir els recàrrecs que serien procedents en cas d'execució de la garantia del crèdit públic.

Per motius d'eficiència administrativa se suprimeix la sala desconcentrada d'Alacant del Tribunal Económico-administratiu Regional de la Comunitat Valenciana i es preveu la possibilitat d'atribuir als membres d'un tribunal económico-administratiu la funció de resoldre reclamacions pròpies de la competència d'un altre.

Es modifica el règim jurídic del procediment abreujat per adaptar-lo a la Llei general tributària perquè ha desaparegut en aquesta la vinculació entre el procediment esmentat i els òrgans unipersonals.

S'estableixen regles concretes per a l'establiment de les quanties en les reclamacions económico-administratives.

Per coherència amb la nova redacció legal es canvia el terme «desacumulació» per l'expressió «deixar sense efecte l'acumulació» i se suprimeix la referència a l'acumulació originària perquè ara es preveu en el precepte legal.

L'entrada en vigor de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, que comporta un fort impuls a la relació entre el ciutadà i l'Administració preferentment per mitjans electrònics, genera la necessitat de modificació del règim de notificacions en la via económico-administrativa seguint l'objectiu esmentat i tenint en compte les seves peculiaritats procedimentals.

Es regulen directament els criteris de quantificació de costes i s'atorga la competència per requerir de pagament al delegat d'Economia i Hisenda, a fi de fomentar l'aplicació efectiva de la condemna a costes. Es modifica la redacció per preveure el cas de reclamacions contra actuacions de particulars, tenint en compte la possibilitat, en aquest supòsit, que sigui condemnat no solament el reclamant, sinó també la persona contra la qual s'adreça la reclamació.

En les qüestions de competència se suprimeix el tràmit previst per a la qüestió de competència quan hi intervé el Tribunal Económico-administratiu Central.

Es desplega reglamentàriament la tramitació de la qüestió prejudicial davant el Tribunal de Justícia de la Unió Europea en compliment del mandat legal.

En el recurs d'anul·lació s'especifica que els terminis per a la interposició del recurs d'alçada ordinari, fins i tot en cas de silenci administratiu, comencen en el moment de la notificació de la resolució del recurs d'anul·lació.

Es reestructura la disposició dedicada als recursos, en el sentit de reenviar el contingut relatiu a les seves notificacions al precepte destinat a aquestes. Així mateix, s'explicita que en l'escrit d'interposició del recurs d'alçada ordinari amb sol·licitud de suspensió pels òrgans de l'Administració, juntament amb aquesta, s'hi ha d'aportar l'informe en què es justifiqui la concurrència dels indicis racionals que el cobrament es pot veure frustrat o dificultat greument.

Se substitueix la denominació «procediment abreujat davant òrgans unipersonals» per «procediment abreujat» per adaptar-la a la Llei general tributària i es limita l'àmbit del procediment esmentat exclusivament a les reclamacions de menys quantia. Així mateix, en relació amb el procediment abreujat, s'eliminen les disposicions relatives a la vista oral, ja que aquesta desapareix des del punt de vista legal. Finalment, per motius d'eficiència, s'amplien les competències del president en aquest tipus de procediments perquè està facultat, igual que el secretari, per dictar determinats acords.

En relació amb l'execució de les resolucions que afectin obligacions connexes, s'aclareix que l'Administració ha de portar a terme la regularització de l'obligació connexa tant d'ofici com a instància de part.

Es precisa que en els casos en què en ocasió de la interposició d'un recurs d'alçada per l'Administració s'hagi sol·licitat la suspensió no és procedent la reducció proporcional de la garantia aportada en la instància anterior.

La regulació d'un recurs específic contra l'execució fa innecessari el règim jurídic relatiu a l'incident sobre aquesta. En conseqüència, queda suprimit el contingut relatiu a l'incident esmentat.

Aquest Reglament s'aprova a l'empara de l'habilitació legal que assenyala la disposició final novena de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, que habilita el Govern a dictar totes les disposicions que siguin necessàries per al desplegament i l'aplicació de la Llei.

En virtut d'això, a proposta del ministre d'Hisenda i Funció Pública, d'acord amb el Consell d'Estat, amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 29 de desembre de 2017,

DISPOSO:

Article únic. *Modificació del Reglament general de desplegament de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, en matèria de revisió en via administrativa, aprovat pel Reial decret 520/2005, de 13 de maig.*

El Reglament general de desplegament de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, en matèria de revisió en via administrativa, aprovat pel Reial decret 520/2005, de 13 de maig, queda modificat de la manera següent:

U. S'introdueix un nou article 2 bis, amb la redacció següent:

«Article 2 bis. Suspensió del procediment de revisió en cas de procediment amistós.

En els casos en què, d'acord amb el que preveu la disposició addicional vint-i-unena de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, s'hagi de procedir a la suspensió d'un procediment de revisió dels que regula el títol V, com a conseqüència de la tramitació simultània d'un procediment amistós sobre les mateixes qüestions, l'autoritat competent espanyola a què es refereix l'article 2 del Reglament de procediments amistosos en matèria d'imposició directa, aprovat pel Reial decret 1794/2008, de 3 de novembre, ha de comunicar a l'òrgan revisor els recursos administratius o judicials interposats pel sol·licitant o per les altres parts implicades que constin en la sol·licitud d'inici del procediment amistós o qualsevol altre recurs dels quals tingui coneixement.

Així mateix, l'autoritat competent esmentada ha de comunicar a l'òrgan de revisió la terminació del procediment amistós, adjuntant una còpia de l'acord de terminació, als efectes de procedir a alçar la suspensió del procediment de revisió i de la seva resolució.»

Dos. Es modifica l'apartat 4 de l'article 11, que queda redactat de la manera següent:

«4. Conclòs el tràmit d'audiència, l'òrgan competent per tramitar el procediment ha de formular la proposta de resolució.

Formulada la proposta, l'òrgan competent per tramitar ha de sol·licitar un informe de l'òrgan amb funcions d'assessorament jurídic sobre la procedència de la revocació.»

Tres. Es modifiquen els apartats 1, 2 i 3 de l'article 25, que queden redactats de la manera següent:

«1. La mera interposició del recurs de reposició no suspèn l'execució de l'acte impugnat.

No obstant això, a sol·licitud de l'interessat es pot suspendre l'execució de l'acte impugnat en els supòsits següents:

a) Quan s'aporti alguna de les garanties que preveu l'article 224.2 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, en els termes que preveu aquest article.

b) Sense necessitat d'aportar garantia, quan s'aprecii que en dictar-lo s'ha pogut incórrer en un error aritmètic, material o de fet.

Així mateix, si es tracta de sancions que hagin estat objecte de recurs de reposició pels interessats, la seva execució queda suspesa automàticament en

període voluntari sense la necessitat d'aportar garanties fins que siguin fermes en via administrativa. No se suspenen d'acord amb aquesta lletra les responsabilitats pel pagament de sancions tributàries que preveu l'article 42.2 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.

La suspensió no afecta les actuacions de recaptació que s'hagin produït fins en aquell moment.»

«2. La sol·licitud de suspensió amb aportació de les garanties que assenyalava l'article 224.2 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, suspèn el procediment de recaptació relatiu a l'acte objecte de recurs.

El recurrent pot sol·licitar la suspensió dels efectes de la qual es limiten al recurs de reposició.

Les garanties que es constitueixin poden estendre la seva eficàcia, si s'escau, a la via economicoadministrativa posterior. En aquest cas, la garantia manté els seus efectes en el procediment economicoadministratiu en totes les seves instàncies.

Així mateix, si l'interessat ho considera convenient, i sense perjudici de la decisió que adopti l'òrgan judicial en la peça de mesures cautelars, la suspensió es pot sol·licitar amb extensió dels seus efectes a la via contenciosa administrativa.

La garantia aportada, en el cas de les obligacions connexes que regula l'article 224.5 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, estén els seus efectes a les quantitats que, si s'escau, s'haurien de reintegrar, com a conseqüència de l'estimació total o parcial del recurs que hauria comportat la devolució connexa corresponent.»

«3. La garantia ha de cobrir l'import de l'acte impugnat, els interessos de demora que generi la suspensió i els recàrrecs que puguin escaure en cas d'execució de la garantia.

Quan la garantia consisteixi en un dipòsit de diners o valors públics, els interessos de demora han de ser els corresponents a un mes si cobreix només el recurs de reposició. Si estén els seus efectes a la via economicoadministrativa, ha de cobrir a més el termini de sis mesos si el procediment de la reclamació és l'abreujat, d'un any si el procediment de la reclamació és el general i de dos anys si la resolució és susceptible de recurs d'alçada ordinari.»

Quatre. Se suprimeix la lletra e) de l'apartat 3 i es fa una nova redacció de l'apartat 5 de l'article 28, que queda redactat de la manera següent:

«5. El ple, les sales i els òrgans unipersonals de cada tribunal es poden constituir i poden exercir les seves competències en qualsevol de les oficines dels tribunals en el territori nacional. El president del Tribunal Economicoadministratiu Central, mitjançant una resolució, pot atribuir als membres de qualsevol òrgan econòmic administratiu la funció de resoldre reclamacions pròpies de la competència d'un altre, i des d'aquest moment es pot constituir com a òrgan unipersonal o com a sala d'aquest. Les resolucions que dictin s'entenen adoptades als efectes de recursos a la seu que tingui atribuïda cada tribunal o sala desconcentrada.»

Cinc. Es modifica l'apartat 1 de l'article 32, que queda redactat de la manera següent:

«1. Tenen la consideració d'òrgans unipersonals de cada tribunal i de cada sala desconcentrada els que siguin designats per acord del president del Tribunal Economicoadministratiu Central entre els funcionaris que estiguin destinats en aquests tribunals o sales, a proposta dels seus respectius presidents.

En cada tribunal o sala desconcentrada hi pot haver diversos òrgans unipersonals. L'acord de nomenament dels òrgans unipersonals esmentats ha de fixar la distribució de matèries i assumptes entre aquests.»

Sis. Es modifica l'article 35, que queda redactat de la manera següent:

«Article 35. *Quantia de la reclamació.*

1. La quantia de la reclamació és l'import de l'acte o actuació objecte de la reclamació. Els actes que no continguin una quantificació econòmica o no s'hi refereixin i les sancions no pecuniàries es consideren de quantia indeterminada. Si el que s'ha impugnat és una base imposable o un acte de valoració i no s'ha practicat la corresponent liquidació, la quantia de la reclamació ha de ser l'import d'aquells.

Sense perjudici d'això, en els supòsits següents, la quantia de la reclamació és:

a) En les reclamacions contra actes dictats per l'Administració pels quals es minori o es denegui una devolució o compensació sol·licitada pel reclamant, la diferència entre la devolució o compensació sol·licitada i la reconeguda per l'Administració, més, si s'escau, l'import que resulti a ingressar.

b) En les reclamacions contra actes de disminució de bases imposables negatives declarades per l'obligat tributari, la base imposable negativa que hagi regularitzat l'Administració. Si l'acte administratiu exigeix, a més, un deute tributari a ingressar, s'ha d'atendre el més gran dels dos imports següents: la base imposable negativa declarada que ha estat regularitzada o el deute tributari a ingressar. Si, a més de la base imposable negativa declarada, es va sol·licitar una devolució, s'ha d'atendre el més gran dels dos imports següents, la base imposable negativa que s'ha suprimit, i l'import que resulti de l'aplicació del que estableix el paràgraf a) d'aquest apartat.

Si els imports comparats determinen una via diferent de recurs o procediment, en virtut de l'aplicació dels articles 36 i 64 d'aquest Reglament, s'ha de tenir per import més gran el que superi la quantia necessària per al recurs d'alçada, i, si no n'hi ha, el que superi la quantia establerta per al procediment abreujat, encara que en termes absoluts siguin inferiors.

c) En les reclamacions contra diligències d'embargament, l'import pel qual se segueix l'execució.

d) En les reclamacions contra acords de derivació de responsabilitat, l'import objecte de derivació.

e) En les reclamacions contra sancions, l'import d'aquestes amb anterioritat a l'aplicació de les reduccions possibles.

f) En les reclamacions contra resolucions de procediments iniciats per una sol·licitud de devolució d'ingressos indeguts, per una sol·licitud de rectificació d'una autoliquidació o per una sol·licitud de compensació, la diferència entre el que s'ha sol·licitat i el que ha reconegut l'Administració. Si la sol·licitud no permet concretar la quantitat a què es refereix, la reclamació es considera de quantia indeterminada.

g) En les reclamacions sobre determinats components del deute tributari, a què es refereix l'article 58 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, el component o la suma dels components que siguin objecte d'impugnació.

2. Quan l'acte administratiu objecte de reclamació inclogui diversos deutes, bases, valoracions, o actes d'una altra naturalesa, s'ha de considerar quantia de la reclamació interposada la del deute, la base, la valoració o l'acte d'import més gran que s'impugni, sense que a aquests efectes sigui procedent la suma de tots els consignats en el document. Les reclamacions contra actes que facin diversos pronunciaments, només algun dels quals contingui una quantificació econòmica o s'hi refereixi, es consideren de quantia indeterminada.

3. En les reclamacions sobre actuacions o omissions dels particulars, s'ha d'atendre la pretensió del reclamant.»

Set. Es modifica l'article 37, que queda redactat de la manera següent:

«Article 37. *Acumulació.*

1. En qualsevol moment previ a la terminació, d'ofici o a sol·licitud de l'interessat, el tribunal n'ha d'acordar l'acumulació o deixar sense efecte l'acumulació acordada, sense que en cap cas es retrotreguin les actuacions ja produïdes o iniciades en la data de l'acord o de la sol·licitud.

2. Denegada o deixada sense efecte l'acumulació, cada reclamació ha de prosseguir la seva pròpia tramitació, amb enviament al tribunal competent si és un altre, i sense que sigui necessari un nou escrit d'interposició, ratificació o convalidació. A cadascun dels nous expedients s'ha de consignar una còpia comparada de totes les actuacions.»

Vuit. Es modifica l'apartat 3 de l'article 39, que queda redactat de la manera següent:

«3. Si es tracta de sancions que hagin estat objecte de reclamació pels interessats, la seva execució queda automàticament suspesa en període voluntari sense necessitat d'aportar garanties fins que siguin fermes en via administrativa. No se suspenen d'acord amb aquest apartat les responsabilitats pel pagament de sancions tributàries que preveu l'article 42.2 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.

La suspensió no afecta les actuacions de recaptació que s'hagin produït fins en aquell moment.»

Nou. Es modifiquen els apartats 1 i 2 de l'article 41, que queden redactats de la manera següent:

«1. Als efectes de la seva eventual execució, les garanties han de quedar a disposició de l'òrgan competent per a la recaptació de l'acte objecte de la reclamació i han de cobrir l'import de l'obligació a què es refereix l'acte impugnat, els interessos de demora que en generi la suspensió i els recàrrecs que puguin ser procedents en cas d'execució de la garantia.

Quan la garantia consisteixi en el dipòsit de diners o valors públics, els interessos de demora han de ser els corresponents al termini de sis mesos si el procediment de la reclamació és l'abreujat, d'un any si el procediment de la reclamació és el general, i de dos anys si la resolució és susceptible de recurs d'alçada ordinari.

2. Quan en els supòsits d'estimació parcial d'un recurs o d'una reclamació s'hagi de dictar una nova liquidació, la garantia aportada queda afectada al pagament de la nova quota o quantitat resultant i dels interessos de demora calculats d'acord amb l'article 26.5 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària; tot això, de conformitat amb el que disposa l'article 233 de la mateixa Llei.

En el cas de les obligacions tributàries connexes, si la reclamació afecta un deute tributari que, al seu torn, ha determinat el reconeixement d'una devolució a favor de l'obligat tributari, les garanties aportades per obtenir la suspensió han de garantir, així mateix, les quantitats que s'hagin de reintegrar com a conseqüència de l'estimació total o parcial de la reclamació.»

Deu. Es modifica l'article 50, que queda redactat de la manera següent:

«Article 50. *Notificacions.*

1. Els tribunals economicoadministratius han de notificar les seves resolucions als interessats.

Així mateix, han de notificar la resolució als òrgans legitimats per interposar el recurs d'alçada ordinari, el recurs extraordinari d'alçada per a la unificació de criteri i el recurs extraordinari per a la unificació de doctrina segons el que preveuen els articles 241, 242, 243 i els apartats 5 i 6 de la disposició addicional onzena de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.

2. Les notificacions s'han de practicar pel mitjà assenyalat a aquest efecte per l'interessat. Aquesta notificació ha de ser per mitjans electrònics en els casos en què hi hagi obligació de relacionar-se d'aquesta manera amb l'Administració.

Si el reclamant comunica la seva voluntat que les notificacions es practiquin per mitjans electrònics i designa en el mateix escrit un domicili als efectes de notificacions, la notificació s'ha de practicar per mitjans electrònics.

Quan el reclamant no estigui obligat a relacionar-se electrònicament amb l'Administració, si, amb posterioritat a la comunicació que les notificacions es practiquin per mitjans electrònics, fa constar un domicili als efectes de notificacions sense manifestar la voluntat de deixar sense efecte aquella, se l'ha de requerir en el domicili esmentat perquè en el termini de deu dies pugui expressar si pretén o no aquesta revocació, i se l'ha d'advertir que, a falta de contestació, s'entén que es manté com a via de comunicació l'electrònica.

Si, amb posterioritat a la designació d'un domicili als efectes de notificacions, el reclamant comunica la seva voluntat que les notificacions es practiquin per mitjans electrònics, s'entén que la notificació s'ha de practicar per aquest mitjà.

3. Si la notificació s'ha de fer en el domicili, i en l'expedient de la reclamació figuren diversos domicilis per a la pràctica de notificacions designats per l'interessat, s'ha de prendre en consideració l'últim assenyalat a aquests efectes; quan en l'expedient de la reclamació no figure cap domicili assenyalat expressament als efectes de notificacions, aquestes es poden practicar en el domicili fiscal de l'interessat si el tribunal en té constància; quan no sigui possible conèixer cap domicili segons el que disposa aquest apartat, o quan, intentada la notificació personal, no hagi estat possible efectuar-la, la notificació s'ha de practicar d'acord amb l'article 112.1 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, en els termes a què es refereix l'article 234 de la mateixa Llei.

La notificació en paper es pot practicar per correu certificat o per un funcionari que ha d'estendre una diligència de constància de fets per incorporar-la a l'expedient i ha de deixar una còpia d'aquella en el domicili on es faci l'actuació.»

Onze. Es modifica l'article 51, que queda redactat de la manera següent:

«Article 51. *Costes del procediment.*

1. L'òrgan econòmicoadministratiu pot apreciar l'existència de temeritat quan la reclamació o el recurs manqui manifestament de fonament, i mala fe, quan es produeixin peticions o es promoguin incidents amb abús de dret manifest o que comportin frau procedimental.

En particular, es pot apreciar l'existència de mala fe quan es plantegin recursos o reclamacions econòmicoadministratius amb una finalitat exclusivament dilatòria.

Aquestes circumstàncies han de ser degudament motivades per l'òrgan econòmicoadministratiu competent.

2. Quan s'imposi el pagament de les costes, aquestes s'han de quantificar en un percentatge del 2 per cent de la quantia de la reclamació, amb un mínim de 150 euros per a les reclamacions o recursos resolts per un òrgan unipersonal, i de 500 euros per als que resolgui un òrgan col·legiat. En cas de reclamacions de quantia indeterminada, les costes s'han de quantificar en les quanties mínimes esmentades. Aquestes quanties es poden actualitzar per una ordre ministerial.

3. Quan s'hagi acordat exigir el pagament de les costes del procediment, el delegat d'Economia i Hisenda competent ha de concedir el termini a què es refereix l'article 62.2 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, a l'obligat al pagament perquè satisfaci les costes. Transcorregut el termini esmentat sense que aquelles s'hagin fet efectives, s'ha de procedir a la seva exacció pel procediment de constrenyiment.

4. No s'imposen les costes del procediment en el cas que les pretensions hagin estat estimades totalment o parcialment.

5. Contra la condemna a costes imposada en la resolució economicoadministrativa no és possible cap recurs administratiu, sense perjudici de la seva revisió juntament amb el recurs d'alçada que s'hi pugui interposar, si és procedent.»

Dotze. Es modifica l'apartat 1 de l'article 53, que queda redactat de la manera següent:

«1. Rebuda la reclamació, quan es consideri que la competència correspon a un altre tribunal economicoadministratiu, s'ha de remetre d'ofici i de forma motivada, al tribunal que es consideri competent. La remissió s'ha de notificar a l'interessat. Si l'acord l'ha adoptat un tribunal economicoadministratiu regional, l'interessat pot presentar en el termini de 15 dies, comptats a partir de l'endemà de la notificació, un escrit on manifesti les seves al·legacions davant el tribunal economicoadministratiu destinatari. Si aquest últim també és un tribunal economicoadministratiu regional, i també declina la competència sobre l'expedient, ha de motivar la seva decisió i ha de remetre les actuacions al Tribunal Economicoadministratiu Central, que ha de decidir i enviar les actuacions al tribunal que hagi de continuar amb la tramitació de la reclamació.»

Tretze. S'introdueix un nou article 58 bis, amb la redacció següent:

«Article 58 bis. *Qüestió prejudicial.*

1. Quan el Tribunal entengui d'ofici que és procedent el plantejament d'una qüestió prejudicial de les que preveu l'article 237.3 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, ha de concedir un termini de 15 dies al reclamant i a l'òrgan competent de l'Administració tributària que va dictar l'acte impugnat perquè formulin al·legacions exclusivament en relació amb l'oportunitat del plantejament esmentat, acompanyant l'escrit de concessió del termini per a al·legacions amb una moció raonada sobre els motius pels quals el tribunal considera que és procedent el seu plantejament. Si el plantejament de la qüestió prejudicial ha estat sol·licitat pel reclamant, ha de concedir un termini igual a l'òrgan competent de l'Administració tributària autora de l'acte.

Si, una vegada plantejada la qüestió prejudicial, el Tribunal Economicoadministratiu entén necessària la presentació d'al·legacions complementàries o reformulacions de la qüestió prejudicial, o el desistiment d'aquesta, ha de concedir un termini comú de 10 dies al reclamant i a l'òrgan competent de l'Administració tributària autora de l'acte perquè al·leguin el que considerin oportú, acompanyant una moció raonada sobre això.

2. Una vegada plantejada la qüestió prejudicial, el Tribunal ha de notificar la circumstància esmentada al reclamant i a l'òrgan competent de l'Administració tributària autora de l'acte, així com la suspensió del procediment economicoadministratiu. Així mateix, aquestes circumstàncies s'han de notificar al reclamant i a l'òrgan competent de l'Administració autora de l'acte, quan es tracti d'altres procediments economicoadministratius per a la resolució dels quals sigui necessari conèixer el resultat de la qüestió prejudicial diferents d'aquell en el si del qual s'ha plantejat aquesta, i es pot acordar la suspensió previ tràmit d'al·legacions per un termini de 15 dies concedit al reclamant i a l'òrgan competent de l'Administració autora de l'acte.

3. Als efectes d'entendre rebuda en l'òrgan economicoadministratiu competent la resolució de la qüestió plantejada s'entén que això s'ha produït amb la publicació en el «Diari Oficial de la Unió Europea» de la versió en castellà de la sentència. L'aixecament de la suspensió s'ha de notificar al reclamant i a l'òrgan competent de l'Administració tributària autora de l'acte de cadascun dels procediments que hagin estat objecte de suspensió com a conseqüència del plantejament de la qüestió prejudicial.

4. Als efectes de l'Administració tributària de l'Estat es consideren òrgans competents els directors de departament de l'Agència Estatal d'Administració Tributària en matèries de la seva competència.»

Catorze. Es modifiquen els apartats 1 i 2 de l'article 60, que queden redactats de la manera següent:

«1. La competència per resoldre el recurs d'anul·lació a què es refereix l'article 241 bis de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, correspon a l'òrgan del tribunal que hagi dictat l'acord o la resolució contra els quals s'hagi recorregut.

2. Quan la resolució de la reclamació economicoadministrativa sigui susceptible de recurs d'alçada ordinari, el termini per a la interposició d'aquest últim comença a comptar-se a partir del dia següent al de la notificació de la resolució del recurs d'anul·lació.»

Quinze. Es modifiquen els apartats 1, 2 i 3 de l'article 61, que queden redactats de la manera següent:

«1. El recurs d'alçada ordinari s'ha d'adreçar al tribunal que hagi dictat la resolució contra la qual s'hagi recorregut, que, en el termini d'un mes, l'ha de remetre juntament amb l'expedient originari i el de la reclamació al Tribunal Economicoadministratiu Central.

Quan el legitimat per recórrer-hi no s'hagi personat en el procediment en primera instància, el tribunal economicoadministratiu regional o local li ha de posar de manifest els expedients a què es refereix el paràgraf anterior perquè hi pugui formular al·legacions en el termini d'un mes, comptat a partir de l'endemà de la notificació, i a continuació n'ha de donar trasllat al reclamant en primera instància i als altres personats perquè en el termini d'un altre mes, comptat a partir de l'endemà de la notificació de l'obertura del termini esmentat, puguin formular les al·legacions que considerin convenients. Una vegada completats aquests tràmits, els expedients s'han de remetre al Tribunal Economicoadministratiu Central.

La pràctica de les proves, si s'escau, s'ha de regular pel que disposa la primera instància.

2. D'acord amb el que disposa l'article 241.3 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, l'escrit d'interposició del recurs d'alçada ordinari es pot acompanyar amb la sol·licitud de suspensió de l'execució de la resolució impugnada pels òrgans de l'Administració. En aquests casos, juntament amb la sol·licitud s'ha d'aportar un informe en què es justifiqui l'existència d'indicis racionals que el cobrament del deute que finalment pot ser exigible es pot veure frustrat o dificultat greument si no s'acorda la suspensió sol·licitada.

3. En el recurs extraordinari d'alçada per a la unificació de criteri és aplicable el que disposa l'apartat 1 d'aquest article.»

Setze. Es modifica la denominació del capítol III del títol IV, que passa a denominar-se «Procediment abreujat».

Disset. Es modifica l'article 64, que queda redactat de la manera següent:

«Article 64. *Reclamacions economicoadministratives que s'han de tramitar pel procediment abreujat.*

Les reclamacions economicoadministratives s'han de tramitar pel procediment abreujat quan siguin d'una quantia inferior a 6.000 euros, o 72.000 euros si es tracta de reclamacions contra bases o valoracions.»

Divuit. Es modifica l'article 65, que queda redactat de la manera següent:

«Article 65. *Procediment abreujat.*

1. Si l'escrit d'interposició no compleix els requisits que exigeix l'article 246.1.a) de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, s'ha de procedir a l'esmena d'acord amb el que disposa l'article 2.2 d'aquest Reglament.

2. En les qüestions que no regula aquest article és aplicable el que s'estableix per al procediment general. En particular, els acords que preveuen els articles 236.6, 238.2 i 239.4 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, els pot dictar també el president o el secretari del Tribunal encara que no siguin l'òrgan competent per resoldre el procediment abreujat que es tramiti. Igualment, correspon a la secretaria del Tribunal la tramitació del procediment.»

Dinou. Es modifica l'apartat 2 de l'article 66, que queda redactat de la manera següent:

«2. Els actes resultants de l'execució de la resolució d'un recurs o una reclamació economicoadministrativa han de ser notificats en el termini d'un mes des que aquesta resolució tingui entrada en el registre de l'òrgan competent per a la seva execució.

D'ofici o a instància de part, l'Administració, en el termini d'un mes, ha de procedir a regularitzar l'obligació connexa corresponent al mateix obligat tributari vinculada amb la resolució objecte del recurs o la reclamació d'acord amb el que disposen els articles 225.3 i 239.7 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.

Els actes d'execució no formen part del procediment en el qual tingui el seu origen l'acte objecte d'impugnació.

En l'execució de les resolucions són aplicables les normes sobre transmissibilitat, conversió d'actes viciats, conservació d'actes i tràmits i convalidació previstes en les disposicions generals de dret administratiu.»

Vint. Es modifica l'apartat 1 de l'article 67, que queda redactat de la manera següent:

«1. En els supòsits de l'estimació parcial del recurs o reclamació interposat la resolució dels quals no ser executada d'acord amb el que disposa el paràgraf primer de l'apartat 1 de l'article anterior, l'interessat té dret, si ho sol·licita, a la reducció proporcional de la garantia aportada. No obstant això, en els supòsits d'estimació total o parcial de la reclamació interposada la resolució de la qual no es pugui executar d'acord amb el que disposa l'apartat 3 de l'article 241 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, no és procedent la reducció de la garantia aportada.

En els supòsits en què s'hagi de procedir a la reducció de la garantia, l'òrgan competent ha de practicar en el termini de 15 dies, des de la presentació de la sol·licitud de l'interessat, una quantificació de l'obligació que, si s'escau, hauria resultat de l'execució de la resolució del recurs o la reclamació corresponent, la qual ha de servir per determinar l'import de la reducció procedent i, en conseqüència, de la garantia que ha de quedar subsistent.

No obstant això, d'acord amb l'article 25.9 i amb l'article 41.2, la garantia anterior segueix afecta al pagament de l'import de l'acte, deute o obligació subsistent, i manté la seva vigència fins a la formalització de la nova garantia que cobreixi l'import de l'acte, deute o obligació subsistent.»

Vint-i-u. Es modifica l'article 68, que queda redactat de la manera següent:

«Article 68. *Compliment de la resolució.*

Els òrgans que hagin d'executar les resolucions dels òrgans economicoadministratius poden sol·licitar al Tribunal Economicoadministratiu un aclariment de la resolució.»

Disposició transitòria única. *Règim transitori.*

La nova redacció de l'apartat 1 de l'article 67 del Reglament general de desplegament de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, en matèria de revisió en via administrativa, aprovat pel Reial decret 520/2005, de 13 de maig, relatiu a la reducció proporcional de garanties aportades per a la suspensió, és aplicable quan la sol·licitud de suspensió pels òrgans de l'Administració es faci a partir de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret.

Disposició final única. *Entrada en vigor.*

Aquest Reial decret entra en vigor el dia 1 de gener de 2018.

Madrid, 29 de desembre de 2017.

FELIPE R.

El ministre d'Hisenda i Funció Pública,
CRISTÓBAL MONTORO ROMERO